

ต้องแยกแยะ รู้จักใช้คน

IIJ ภาควิชาวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.) อาจไม่ใช่งานที่ต้องทำเต็มเวลา เหมือนตำแหน่งอธิการบดี แต่ สุชัชวีร์ ตั้งใจทำงานในตำแหน่งนี้มาก

เขาเล่าว่า เขามาเริ่มต้นทำงานใน วสท.ตั้งแต่อายุ 20 ปี กว่าๆ แม้งานจะเป็นลักษณะจิตอาสา แต่ก็มีหลายเรื่องให้เห็นแล้วอยากจะทำให้สำเร็จขึ้นมา

เช่น เรื่องการก่อตั้งยูวีวิศวกร เมื่ออายุได้ 26-27 ปี เขาเห็นว่าหลายประเทศมีวิศวกรรุ่นใหม่ของหลายประเทศรวมตัวเป็นกลุ่มทำงานร่วมกัน จึงตั้งคำถามว่า ทำไมไทยไม่รวมตัวกันเพื่อยกระดับงานด้านวิศวกรรมด้วยพลังของคนรุ่นใหม่บ้าง จึงก่อตั้งยูวีวิศวกรขึ้นและดำรงตำแหน่งประธานยูวีวิศวกรถึง 2 สมัย

การเป็นผู้นำต้องมีทักษะการสร้างและรวบรวมทีมด้วย เพราะงานต่างๆ จะไม่มีทางสำเร็จได้ด้วยตัวคนเดียว เมื่อได้รับโอกาสเป็นผู้นำทีมชาติไทยไปแข่งขันกับทีมชาติจีนเมื่อปี 2552 ณ กรุงบูดาเปสต์ ฮังการี เพื่อชิงตำแหน่งเจ้าภาพจัดการประชุมเวิลด์ 2012 เขาได้สร้างทีม ใช้พลัง และอุดมการณ์มหาศาล ทำงานร่วมกันจนไทยได้เป็นเจ้าภาพในที่สุด

นอกจากจะเคยเป็นผู้นำตำแหน่งสำคัญ ในด้านวิศวกรรมแล้ว ระหว่างทางบนเส้นทางนี้ สุชัชวีร์ยังได้รับรางวัลเอเชียนฮาร์วาร์ด 2013 และรางวัลวิศวกรดีเด่นแห่งชาติจากสมาพันธ์วิศวกรรมอาเซียนอีกด้วย

“ผมอายุมากเกือบ 20 ปี เป็นคณะกรรมการวิศวกรรมโยธา คณะกรรมการก่อสร้างได้ต้นและอู๋มอ่งค ประธานการประชุมเวิลด์ 2012 ความตั้งใจจริงและความเสียสละในอดีตที่ผ่านมา น่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ทั่วประเทศไว้วางใจให้เราขึ้นมาหน้า วสท. เพื่อเป็นที่พึ่งของสังคมไทยต่อไป”

สำหรับการทำงานในช่วง 1 ปีกว่าที่ผ่านมา สุชัชวีร์บอกว่า มีโอกาสได้เจองานที่จำเป็นต้องสื่อสารเรื่องต่างๆ ให้สังคมเข้าใจ ทั้งเรื่องภัยพิบัติ เรื่องปัญหาของอาคารต่างๆ เวลาที่เจอปัญหาแบบนี้ ในฐานะผู้นำต้องมีขั้นตอนในการดำเนินงานที่ชัดเจน

1.อย่าเพิ่งด่วนสรุป แม้หลายฝ่ายอาจจะคาดเดาไปแล้วว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกิดจากสาเหตุอะไร แต่ในฐานะหน่วยงานที่จะเข้าไปช่วยตรวจสอบต้องมีมอดิต ต้องใช้เวลาในการสำรวจจุดเกิดเหตุ

2.ต้องอ่านอย่างต่อเนื่ ศึกษาให้ชัดเจนจนแน่ใจว่าเกิดอะไรขึ้น

3.แยกแยะปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องๆ

4.วิเคราะห์ และ 5.สรุปปัญหาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สุชัชวีร์ยึดหลักว่าเป็นผู้นำที่รู้จักแยกแยะคนด้วย ในฐานะผู้นำต้องมองทุกคนในมุมบวกไว้ก่อน จากนั้นจึงค่อยๆ ดูคนให้ชัดเจนจนมั่นใจ เพื่อแบ่งงานอย่างเหมาะสม

กลุ่มแรกที่ต้องให้ความสำคัญ คือ กลุ่มคนดี เขาเชื่อว่าคนเก่งฝึกได้ แต่คนดีฝึกยาก จึงเลือกคนดีมาฝึก แล้วมอบหมายงานที่สำคัญเป็นอันดับต้นๆ

กลุ่มที่สอง คือกลุ่มคนมีความรู้ความสามารถที่มีความดีน้อยกว่ากลุ่มแรก กลุ่มนี้ถือเป็นคนช่วยกันขับเคลื่อนงานต่างๆ แต่อาจต้องเลือกมอบหมายงานที่มีความเสี่ยงน้อยลงมาให้คนกลุ่มนี้ทำ

กลุ่มสุดท้าย คือกลุ่มที่ทั้งไม่ดีและไม่มีความสามารถ ถึงที่สุดแล้วกลุ่มนี้เขาอาจจำเป็นต้องไม่ให้ออกมาทำงานสำคัญๆ

“การแยกแยะคนถือเป็นเรื่องที่ยากและยากที่สุด เพราะถ้าเราคิดเมื่อไหร่ก็จบทันที ดังนั้น เราต้องคิดว่าทุกคนดีก่อน และเชื่อว่าทุกคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้ แต่ท้ายที่สุด เมื่อเห็นแล้วว่าใครเปลี่ยนไม่ได้ ในฐานะผู้นำก็ต้องรู้จักตัดสินใจ”

ในช่วงอีก 1 ปีกว่าที่เหลือในวาระนายก วสท. สุชัชวีร์ยืนยันว่า จะขับเคลื่อนองค์กรอย่างมีศักดิ์ศรี ช่วยสร้างวิชาชีพ สร้างเนื้อสร้างตัวให้แก่วิศวกรไทย พัฒนาให้พร้อมรับมือประชาคมอาเซียน และเป็นพื้นที่ของสังคมไทย ไม่ว่าจะงานดังกล่าวจะยากและท้าทายเพียงใด

“เวลาที่ทีมงานยกยอ เข้ามามีให้เราทำ ผมคิดตลอดว่า ขอบคุณสวรรค์ที่ทำให้เรามีโอกาสทำงานที่ท้าทาย”

‘สุชัชวีร์’ ผู้สร้างประวัติศาสตร์ นายก วสท.-อธิการบดี สจล.

■ ตะวัน ทวีทองเจริญวงศ์

คุณค่าของผู้นำ ไม่ควรวัดจาก “อายุ” แต่ควรวัดจาก “ความสามารถ”

นี่คือแนวปฏิบัติที่ควรเกิดขึ้นในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ชุมชนองค์กร ไปจนถึงประเทศ แต่หลายครั้งบริบทบางอย่างในสังคมก็บีบบังคับแนวปฏิบัตินี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง

“สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์” เขาได้พิสูจน์ตัวเองให้องค์กรต่างๆ ที่สังกัด ประจักษ์ถึงความสามารถจนเขาก้าวขึ้นเป็นนายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.) ในวัย 41-42 ปี ถือว่าอายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์ 70 ปีของ วสท. และกำลังจะก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) และถือเป็นอธิการบดีในยุคปัจจุบันที่อายุน้อยที่สุดในประเทศไทยในวันที่ 1 พ.ค.นี้

สุชัชวีร์ ได้รับคะแนนการหยั่ง

เสียงจากคณาจารย์และบุคลากรสูงถึง 848 คะแนน สูงกว่าผู้ร่วมชิงตำแหน่งอธิการบดีอีก 2 ราย ที่ได้ 176 คะแนน และ 156 คะแนน ตลอดจนการได้รับคะแนนโหวตจริง 15 จาก 17 เสียง น่าจะเป็นเครื่องยืนยันที่ชัดเจนว่าชายหนุ่มวัย 43 ปีคนนี้มีคุณสมบัติเด่นที่ยอมรับของประชาคม สจล. ทำให้สังคมมองข้ามเรื่องอายุ หันมามองเรื่องความสามารถได้สำเร็จ

สุชัชวีร์ เล่าว่า เขาชอบทำกิจกรรมมาตั้งแต่เด็ก หากไล่ตั้งแต่จำความได้ เขาก็เป็นหัวหน้าชั้นมาตลอดตั้งแต่อนุบาลไปจนถึงมัธยมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ วสท. ก็เป็นนายกองค์การนักศึกษาด้วย

สาเหตุที่ทำให้ได้รับความไว้วางใจจากคนรอบข้าง ดำรงตำแหน่งเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) และถือเป็นอธิการบดีในยุคปัจจุบันที่อายุน้อยที่สุดในประเทศไทยในวันที่ 1 พ.ค.นี้

ให้เขาทำอยู่เสมอ ทำให้เขากลายเป็นคนกระตือรือร้น ชอบทำงานสนุกกับการเรียนรู้ การบริการ และชอบเสนอตัวทำเรื่องยากๆ อยู่เสมอ

“ทักษะผู้นำก็มีหลายแบบ แต่ผมเชื่อว่า คนไว้วางใจผม เพราะผมสามารถทำงานกับคนจำนวนมากได้ ทำงานได้หลากหลาย เป็นนักสื่อสารที่ดี สื่อสารเรื่องยากให้เข้าใจง่าย และสื่อสารเรื่องเครียดให้สนุกได้”

ครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน ความกระตือรือร้นตั้งใจทำงานตลอดเวลา บนเส้นทางสายอาชีพเกือบ 13 ปี ประกอบกับทักษะที่เขามี ทำให้เขาเคยอยู่ๆ ก็ก้าวขึ้นบันไดผู้นำไปทีละขั้น เริ่มจาก

เชิงวิชาการ ที่สามารถก้าวจากการเป็นอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ จนกลายมาเป็น “ศาสตราจารย์” ด้านการก่อสร้าง ได้ดินคนแรกและคนเดียวของประเทศไทย

เชิงบริหาร หลังกลับมาจาก การไปศึกษาต่อต่างประเทศ เขา กลับมาเป็นผู้ช่วยอธิการบดีฝ่าย

วิชาการตอนอายุ 30 ปี ต่อมาได้เป็นหัวหน้าภาคในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์เต็มวาระ ที่เพิ่งหมดวาระไปเมื่อปลายปี 2557 ที่ผ่านม

นอกจากนี้ ประสบการณ์การทำงานอื่นๆ ทั้งการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจถึง 8 สมัย การเป็นประธานรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่ตลอดจนความสำเร็จอื่นๆ ก็ถือเป็นส่วนผลักดันให้เขาก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งอธิการบดี

เมื่อถามถึง “ความหนักใจ” ที่ต้องขึ้นมาดำรงตำแหน่งแม้ที่พุ่มบ่งเหียนของสถาบัน หลังจากสถาบันเพิ่งเผชิญสถานการณ์ข่าวที่ไม่ค่อยดีนัก สุชัชวีร์ ยืนยันว่า ไม่หนักใจเลย เพราะเขาเชื่อว่า สจล.เสียสละเพื่อสังคมมาตลอด 55 ปี เป็นเสาหลักหนึ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย ช่วยผลักดันขีดรับใช้ชาติทุกวงการ สังคมจะรับรู้จุดยืนดังกล่าวได้

สุชัชวีร์ ตั้งเป้าทำภารกิจหลัก 2 เรื่องที่หนักหนาไม่น้อย ภารกิจ

จากหนอนหนังสือสู่นักบริหาร

อาจเป็นเรื่องเหลือเชื่อหากบอกว่า สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ อดีตหนอนี่เรียนนอก ดิกรีปัญญา 3 ปี ทั้งปริญญาโทด้านวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดลอม จากมหาวิทยาลัยแห่งวิสคอนซินแมดิสัน ปริญญาโทด้านนโยบายและเทคโนโลยี จากสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) สหรัฐอเมริกา และปริญญาเอกด้านวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดลอม จาก MIT เคยต้องสอบ TOEFL ถึง 14 ครั้งกว่าจะผ่าน “สมัยเรียนอยู่ไทยผมไม่เก่งภาษาอังกฤษเลย แต่ผมอาศัย

ความมานะ ความพยายาม คิดว่าอะไรที่เราไม่เข้าใจเราก็ต้องอ่าน ไม่ย่อท้อ สุดท้ายก็สามารถสอบผ่านจน MIT ตอบรับ”

สุชัชวีร์ ย้ำว่า ชีวิตของเขาเคยเพิ่มไม่น้อยกว่าจะชนะ แต่เขาใช้นิสัย “หนอนหนังสือ” อ่านทุกเรื่องทุกที มีหนังสือในครอบครองนับหมื่นเล่ม ทำให้เขาสามารถเข้าใจศาสตร์ต่างๆ และมาประยุกต์ใช้กับการบริหารชีวิตได้ง่ายขึ้น

หนังสือที่เขาชอบอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือชีวประวัติบุคคล ประวัติศาสตร์ประเทศ

ต่างๆ ทั่วโลก เช่น เรื่องราวชีวิตของอับราฮัม ลินคอล์น อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา สงครามเมืองในสหรัฐอเมริกา การอ่านหนังสือประเภทนี้ทำให้เขาเข้าใจความคิดของคนเข้าใจอดีต เพื่อเอาไปใช้พัฒนาและบริหารอนาคต เขาชอบอ่านหนังสือประเภทนี้มาก จนถึงขนาดสมัยเด็กจำได้ว่าหนังสือโลกของเราหน้าไหนเขียนเรื่องอะไรเอาไว้บ้าง

รองลงมาคือ หนังสือศาสนา ทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม และอื่นๆ เพื่อให้เข้าใจคนจิตวิญญาณ

หลักคิด แนวปฏิบัติต่างๆ มากยิ่งขึ้น

“เอาเข้าจริง ผมอ่านหนังสือ 2 กลุ่มนี้ มากกว่าหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิศวกรรมศาสตร์เสียอีก เพราะหนังสือเหล่านี้ช่วยให้ผมบริหารคนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น” เขากล่าวด้วยใบหน้าเป็นอันยิ้ม

อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ก้าวมาถึงจุดนี้คือการมี “บุคคลในดวงใจ” คือ เซอร์ นู ศิวรัตน์ อดีตนครมนตรีของเซาเทิร์น คิงดอม คันทันปว่า เซาเทิร์นมีความสามารถด้าน

วิศวกรรมอย่างมาก และได้เป็นองคมนตรีตั้งแต่อายุยังน้อย เขาใฝ่ฝันอยากจะเป็นคนเก่งได้อย่างเซาเทิร์น จึงพยายามพัฒนาตัวเองให้สามารถเข้าเรียนที่ MIT ได้เช่นเดียวกับเซาเทิร์น

“ตอนเด็กๆ ผมฝันว่าอยากทำอะไรสำคัญๆ สร้างชาติ สร้างเมือง ไม่ได้ถึงขั้นคิดว่าต้องเป็นใคร อยู่ในตำแหน่งไหน ตอนนี้ตั้งใจที่มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างประโยชน์และสร้างการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านการศึกษาและด้านวิศวกรรม”